

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1988/2015
Рж 372/2015
17.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Р.Т., из Б., чији је пуномоћник Н.Т., адвокат из Б., против туженог Привредног друштва Т.С. из Б., чији је пуномоћник Д.К., адвокат из Б., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 981/2014 од 19.11.2014. године, и о жалби туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 бр. 88/15 од 10.09.2015. године, у седници већа од 17.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

І ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 981/2014 од 19.11.2014. године.

ІІ ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба туженог изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4. 88/15 од 10.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 бр. 4035/12 од 01.10.2013. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му исплати 312.451,70 динара са законском затезном каматом од 16.08.2011. године до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 29.020,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 981/2014 од 19.11.2014. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му исплати 312.451,70 динара са законском затезном каматом почев од 16.08.2011. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 107.098,00 динара. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 44.098,00 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка,

погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Тужилац је преко пуномоћника поднео одговор на ревизију.

Апелациони суд у Београду је дана 10.09.2015. године донео решење Р4 бр. 88/15, да је недопуштена ревизија туженог изјављена против другостепене пресуде.

Против наведеног решења, тужени је преко пуномоћника изјавио жалбу из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу чл. 385. став 1. и 411. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и утврдио да жалба туженог није дозвољена.

Тужба у овом поступку поднета је 09.09.2011. године, дакле пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ступио на снагу 01.02.2012. године), који чланом 404. став 3. прописује могућност изјављивања жалбе против решења апелационог суда којим се не дозвољава ревизија.

Одредбом члана 411. ранијег ЗПП, који се у овом поступку примењује, није прописано да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је чланом 395. ЗПП прописана могућност изјављивања жалбе на решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Стога жалба против побијаног решења није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу II изреке, на основу чл. 385, 395. и 411. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије су смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизије, туженог није дозвољена.

Тужба ради исплате износа од 312.451,70 динара поднета је 07.09.2011. године. Побијана другостепена пресуда донета је 19.11.2014. године.

Будући да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу I
изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.